

LXVI.

Forslag til Lov

om

Grundstigningsskyld.

¶ (Fremsat i Folketinget den 13. December 1929 af Finansminister *Bramsnæs*).

§ 1.

Fra 1. Januar 1931 at regne svares der i Overensstemmelse med efterfølgende Regler Grundstigningsskyld af de faste Ejendomme, for saa vidt der ikke svares Grundrente af Ejendommen i Medfør af Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919, Lov Nr. 557 af samme Dato og Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 med senere dertil sig sluttende Lovbestemmelser eller til Kommunen under tilsvarende Regler som i disse Love.

Den i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 ved Ejendommens sidste Vurdering til Grundskyld før denne Lovs Ikrafttræden ansatte Grundværdi efter Fradrag for Forbedringer danner Grundbeløbet, jfr. § 6, ved Udmaalingen af Grundstigningen. Grundstigningsskylden udredes som en halvaarlig Afgift af tre Fjerdedele af det Beløb, hvormed Grundværdien efter Fradrag for Forbedringer overstiger Grundbeløbet.

For Arealer, der ikke er vurderet ved denne Lovs Ikrafttræden, er Grundbeløbet Grundværdien efter Fradrag for Forbedringer ved Arealets første Vurdering efter Lovens Ikrafttræden.

§ 2.

Grundstigningsskylden udredes med samme Procent som Grundrenten i Medfør af Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.

§ 3.

Udstykkes en Ejendom, vil Grundbeløbet være at fordele paa de ved Udstykningen fremkomne Dele af Ejendommen. Fordelingen sker efter Forholdet mellem de enkelte Lodders Grundværdi ved den første Vurdering til Grundskyld, der finder Sted efter Udstykningen. De ved Fordelingen fremkomne Beløb er efter Afrunding nedad til hele Kroner de forskellige Lodders Grundbeløb.

Hvor Sammenlægning finder Sted ved en Ejendom, sammenlægges de sammenlagte Deles Grundbeløb.

§ 4.

Ved Vurdering til Grundskyld og Ejendomsskyld vil Værdien være at fastsætte uden Hensyntagen til den paa Ejendommen hvilende Grundstigningsskyld.